

Per continuar formulant la pregunta..., aprofite per a comunicar-los que el Grup Parlamentari Vox, a efectes també dels diputats que van a intervindre posteriorment, perquè també s'organitzen, han presentat a la mesa la retirada de la pregunta 1.314 i 1.715. Per tant, la següent pregunta ja serà la del grup parlamentari..., també del Grup Parlamentari Ciudadanos, la 1.396.

Per tant, té vosté la paraula per a continuar, en els 34 segons que li queden, continuar formulant la pregunta.

La senyora Quiles Bailén:

Gracias, presidenta.

¿Que ustedes de salud mental bien? Sí, también que tienen el plan de salud mental caducado en esta comunidad desde el año 2020. Así de bien estamos en salud mental en esta comunidad, señora Mas.

¿Que han crecido en inversiones? Si yo no paro de decirlo, si han triplicado el presupuesto, pero dígaselo usted a todas esas familias que se están quedando sin un recurso asistencial en esta comunidad. Dígaselo, y díganles en qué están usando su presupuesto.

Porque yo le voy a dar un ejemplo muy claro: Juana –para que lo entienda todo el mundo–, cincuenta y cinco años, madre soltera, con un hijo de veinticinco años que acaba de salir de una institución, con un sueldo de 1.200 euros al mes. Necesitan esa vivienda tutelada para su adecuada recuperación. El Ivaj le dice que sí, que puede ir a esa vivienda tutelada, pero en la vivienda le dicen que con los 810 euros no cubre ni gastos. ¿Qué hace Juana, señora Mas? Se lo digo yo, tiene dos opciones: o pedir un préstamo para pagar lo que le falta de esos 800 a los 2.300, que es en lo que se valora una plaza, o la segunda opción, que se ve que es la que usted le gusta, que es quedarse Juana a su hijo en casa y acabarlo cuidando ella. Con varias opciones, como, por ejemplo, reducir jornada, cogerse una excedencia...

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria

La senyora Quiles Bailén:

...que tanto Juana como su hijo van a vivir de maravilla gracias a esas políticas del Consell. Del aire, señora Mas, pero de maravilla, gracias a sus políticas inclusivas.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Té la paraula la vicepresidenta per continuar donant resposta a la pregunta.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Mire, senyora Quiles, entre els centres d'atenció primerenca, els CAT, els CRIS i els CEEM, vivendes tutelades i centres de dia, s'ha passat de 9.135 places en 2015 a més de 14.000 en 2022. Diga'm vosté a on està la retallada, senyora Quiles. Això suposa un increment del 52% de les places i la creació de més de 4.700.

Els habitatges tutelats destinats a persones amb problemes de salut mental continuen –continuen– estan garantits, mitjançant la cartera de serveis de promoció de l'autonomia personal i el servei d'atenció residencial. El Decret 62/2017 establia que els suports i de cures prestats en habitatges tutelats formaven part dels serveis de la promoció de l'autonomia personal. Ara, amb el Decret 102/2022, garantim l'accés de qualsevol persona amb una malaltia mental a un habitatge tutelat, segons la seua necessitat i permet que aquest recurs d'habitatge tutelat responga, responga a la tipologia concreta segons la finalitat, el contingut, la voluntat de les persones usuàries, la cartera de serveis i les ràtios de professionals.

Ara, les vivendes tutelades supervisades de casos menys complexos es mantenen com a recurs propi del servei de promoció d'autonomia personal i les vivendes tutelades assistides per a casos que requereixen un major suport passen a formar part del servei d'atenció residencial.

En el cas d'existir una necessitat d'atenció residencial en vivenda tutelada es tindrà accés a una plaça pública en un radi de 20 quilòmetres del seu domicili. I si no hi ha plaça, es té dret a rebre una prestació econòmica mensual de garantia vinculada al servei residencial fixat en 2022 de 2.350 euros, senyora Quiles.

I en el cas d'existir una necessitat de promoció en l'autonomia personal en vivenda tutelada es tindrà accés a una plaça pública en una vivenda tutelada supervisada i, si no hi ha, té dret també a rebre una prestació econòmica mensual de garantia vinculada al servei de promoció de l'autonomia personal.

A més, s'augmenten les compatibilitats entre els recursos i les prestacions. Ara són compatibles la plaça en una vivenda tutelada supervisada amb serveis com la teleassistència i les prestacions d'assistent personal o d'atenció diürna.

La suma de tots els recursos continua arribant als mateixos 2.350 euros mensuals. Per tant, senyora Quiles, on està la retallada? I li ho diré jo: en cap lloc.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Com he indicat abans, les preguntes 1.324 i 1.715 han sigut aplaçades per indisposició de la diputada, que esperem es recupere prompte, i passem a la 1.396, que formula la diputada Mamen Peris, del Grup Parlamentari Ciudadanos,

al vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica sobre l'ocupació il·legal d'habitatges.

La senyora Peris Navarro:

Conseller, ¿cree que el fenómeno de los okupas es un derecho o es un abuso del derecho?

Conseller, cuando la ocupación en el parque público casi aumenta un 11% y tenemos 1.600 viviendas públicas bloqueadas y que el objetivo de su *conselleria* es regularizar tres de cada cuatro viviendas ocupadas para no echar a la calle a las familias vulnerables, ¿quiere decir que su política de vivienda es que premiamos a los okupas?

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller d'habitatge i vicepresident segon.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Mire, señoría, lo primero que me gustaría decirle es que sorprende la coincidencia de temas y enfoques de su grupo parlamentario con la extrema derecha. Es recurrente y lo llevamos viendo hace bastante tiempo en esta cámara.

Yo valoro positivamente las políticas destinadas a facilitar que las personas que se encuentran en una situación de emergencia habitacional vean protegidos sus derechos de la forma más rápida posible. Y le diré aún más, considero que ha sido imprescindible el despliegue de medidas efectivas para garantizar la protección de las familias implicadas, revertir el abandono que tenía el parque público de vivienda cuando llegó el gobierno del Botànic y lograr controlar la ocupación irregular sin ningún tipo de control. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula la il·lustre diputada per a continuar amb la formulació de la pregunta.

La senyora Peris Navarro:

Señor Illueca, con todo el cariño, es difícil que usted vea dónde está el centro cuando usted es un puro extremo.

Mire, vamos a ver, ¿que dice que estamos muy cerca de Vox? ¿De verdad? ¿De verdad? Lo que pasa que lo que usted lleva es una venda en los ojos con el tema de la ocupación.

Mire, *conseller*, le voy a recordar sus propias palabras en una entrevista que le han hecho recientemente: «Las políticas de vivienda no existían hasta que llegó Podemos al gobierno valenciano. Hoy las tenemos». Es decir, que de los ocho años del Botànic, cuatro, según usted, no se ha hecho política de vivienda.

«Pero me siento satisfecho del aumento del parque de vivienda pública». ¿De verdad, *conseller*? ¿De verdad que su límite está tan bajito? Porque, mire, lidera el incremento de ocupación, un 24% en los últimos siete meses el parque público, 1.600 viviendas. Somos la comunidad que más desahucios estamos teniendo. *Conseller*, que su antecesor Dalmau decía que esta comunidad iba a ser cero desahucios, libre de desahucios. Y después ¿su gran proyecto son solo 184 viviendas, las del barrio de la Torre? Cuando las acaben dentro de dos años, si entran okupas, ¿qué va a hacer usted? ¿Qué va a hacer, *conseller*? Porque es que el problema que tiene usted es que con esa política de mirar a un lado no está solventando este problema.

Mire, ¿usted sabe lo que ha hecho con su política? Pues que la gente piense: «Buscar una casa es muy cara, pues la ocupo, porque voy a obtener lo mismo».

¿Sabe usted lo que ha hecho con los okupas? Usted les ha dado el *business class*. Usted parece el *conseller* de los okupas.

¿Sabe lo que les han dado a los okupas respecto a aquellos que siguen los trámites legales y están demandantes de una vivienda? Usted les ha dado el pase *priority*. Usted les ha dado el *fast pass*. ¿Me entiende, *conseller*?

Esto no se puede tolerar. Parece, *conseller*, que usted sea mecenas de los okupas, de verdad. Toda su política de ocupación (*ininteligible*) ... ¿O es que usted está copiando demasiado a Cataluña? Pues, mire, tienen el 45% de ocupación. Unas cifras alarmantes.

Mire, nosotros hemos venido siempre con propuestas, el plan autonómico que le dimos el año pasado, medidas para que haya más viviendas en alquiler, y siempre hacen ustedes oídos sordos.

Conseller, están engañando –y no se lo digo yo, se lo dice el Síndic de Greuges– a aquellas personas que se han fiado de que esa lista de demandantes de vivienda se iba a cumplir. Pero si usted antepone, le da *priority* justamente a los okupas, *conseller*, ¿qué política estamos haciendo?

Mire, *conseller*, sabe que yo siempre le he dicho que en una dirección general casi funcionaban mejor las cosas que con una *conselleria*. Pero, *conseller*, si de verdad que esta política de vivienda respecto de la ocupación ilegal con las cifras que ya estamos no se paran, me preocupa.

Mire, *conseller*, usted quiere limitar el precio del alquiler, penalizar los pisos vacíos, no da medidas para que se alquilen viviendas. Usted ataca siempre a la propiedad privada con sus políticas.

De verdad, solo le pido una cosa, le tiendo la mano para que los okupas no sean privilegiados. Tómeselo en serio. Es un fenómeno que no podemos continuar, que se agrava. Si de verdad –le vuelvo a insistir– continua con este tipo de política, dígame para que sirva la *conselleria* de vivienda.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta té la paraula l'honorable vicepresident i conseller d'habitatge.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Gràcies, senyoria.

Senyoria, el canvi de direcció en les polítiques d'habitatge del qual li parlava fa un moment ens ha permés, en primer lloc, millorar la situació del parc públic, identificant i resolent les necessitats de rehabilitació, incorporant nous habitatges, invertint en regeneració urbana. Mesures que estan fent ja avui possible que moltes més famílies tinguen una alternativa, una solució habitacional digna.

Tanmateix, és veritat que les ocupacions irregulars continuen sent un risc per al parc públic. Jo parlaré d'allò que està sota la meua competència, i és per això que hem posat en marxa també eines de detecció que ens permeten, en primer lloc, una cosa important, computar les ocupacions irregulars que es produïxen –que abans no es feia, no sabíem quantes cases del parc públic estaven ocupades quan entràrem–, mediar en aquestes situacions i estudiar cada cas en particular per no deixar ningú sense protecció. Note a faltar en la seua intervenció un poquet d'humanitat en moltes persones que moltes vegades han de triar entre pagar la casa i alimentar els seus fills.

Els efectes d'aquestes actuacions que estem portant a terme... Note a faltar un poquet d'humanitat. Jo li dic el que pense. Els efectes d'aquestes actuacions a què m'estic referint són evidents. Actualment de les 1.674 ocupacions irregulars que hi ha al parc públic només 383 han tingut lloc durant els governs del Botànic. Això vol dir que el 77% de les ocupacions irregulars es donaren durant els governs del Partit Popular –sí, senyoria– i, així mateix, del total d'habitatges regularitzables, 1.268, 853 es troben en procés de regularització, 853. Un mecanisme que es posa en marxa –i vull subratllar açò– únicament quan es detecta una situació de vulnerabilitat. O dit d'una altra forma, les dades ens indiquen que vora el 70% de les ocupacions irregulars corresponen a famílies que, efectivament, estan en una situació d'emergència habitacional i els drets de les quals s'han de protegir.

Aquesta realitat ha de ser, segons el meu criteri, determinant a l'hora de deixar enrere missatges com el seu, amb tot el

respecte, que estigmatitzen les famílies que més ho necessiten, que estigmatitzen els pobres.

Les polítiques de regularització donen lloc als resultats previstos en tant que ens permeten dues coses: primer, donar solució a totes les ocupacions que es donaren quan no es vigilava ni s'atenia el parc públic i, en segon lloc, garantir solucions habitacionals a qui ho necessita.

De fet, com vosté sap, quan es demostra que existeix en cada cas concret solvència econòmica per part dels ocupants, quan es demostra una situació de vandalisme o bé d'insalubritat es procedix al desallotjament de l'habitatge.

Senyora Peris, des de la vicepresidència seguirem treballant per la consolidació d'un dret a l'habitatge real. I fer-ho possible implica desenvolupar, defensar i millorar l'habitatge públic. Ho estem fent revertint la situació inicial i sumant més habitatges al parc públic.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 1.629, que formula el diputat Miguel Pascual, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al Consell sobre l'estat del parc públic. Serà substanciada la resposta pel vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica.

Té la paraula l'il·lustre diputat per a la formulació de la pregunta.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor vicepresidente comunista, mire, no me cabe la menor duda de que por su ideología, la suya y la de su partido, no aprecien mucho lo que es la propiedad privada. Más bien, la detestan, seamos sinceros.

Pero es que queda claro que tampoco tienen ustedes el menor apego por mantener el parque público de viviendas con un mínimo de dignidad.

Señor Illueca, con los comunistas en el poder, ustedes, la situación del parque público de viviendas en la Comunidad Valenciana es cada vez peor. Por un lado, tenemos a los okupas. Usted ha dicho el dato: más de mil seiscientas viviendas okupadas –con k–, más del 11% del total del parque público, un número que no para de crecer, porque los okupas se sienten impunes y por eso campan a sus anchas por todo el parque público. Porque la política del gobierno, lo ha dejado claro, es: «Tú okupa que yo te regularizo».